

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 141

гр. София , 17.03.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 3-ТИ ТЪРГОВСКИ в закрито заседание на седемнадесети март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Теодора Кръстева
Членове:	Ивайло Младенов Светлин Михайлов

като разгледа докладваното от Теодора Кръстева Въззивно частно търговско дело № 20201001002537 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл. 248 ГПК вр. с чл. 729, ал. 3 ТЗ.

Образувано е по частни жалби от „Национална агенция за приходите“ и „Химко“ АД /н./ срещу определение № 260 111/ 19.10.2020 г. по т. д. № 290/2004 г. на Окръжен съд – Враца, в частта, в която е одобрена частична сметка за разпределение № 2 на налични суми между кредиторите на „Химко“ АД /н./ с допуснати от съда изменения по описания ред в диспозитива на съдебния акт и е оставено без уважение възражението на „Химко“ АД /н./ за отмяна на частичната сметка за разпределение, поради погасяване на всички вземания по давност.

Жалбоподателят НАП оспорва мотивите на съда за погасяване по давност на публичните вземания в общ размер на 4 339 508, 07 лв. Твърди, че доколкото института на погасителната давност се явява санкция за бездействието на кредитора, то предвидения в ЗЗД и ДОПК общ режим е неприложим в производството по несъстоятелност, тъй като кредиторът не може да влияе върху момента, в който неговото вземане ще бъде удовлетворено, защото администрирането на производството по несъстоятелност е изцяло в правомощията на синдика.

Поддържа, че дори и да представлява основание за неудовлетворяване на публичните вземания в производството по несъстоятелност, абсолютната погасителна давност не е изтекла за публичните вземания с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 7 ТЗ, които възлизали на сумата в размер на 1 305 211, 74 лв., а не в размер на 344 792, 83 лв., така както е приел съда.

Жалбоподателят „Химко“ АД излага доводи, с които оспорва мотивите на съда, че с преобразуването на вземанията е настъпила новация на вземанията, за които съгласно чл. 707б от ТЗ тече нова давност по чл. 110 ЗЗД от датата на решението за влизане в сила на решението за утвърждаване на плана за оздравяване. Твърди, че в случая не са налице предпоставките за новация, а именно, не се погасява валидно старо задължение, няма възникнало ново задължение на правно основание, различно от първоначалното, нито има новационно намерение по отношение на старото задължение, изразено от страните, поне една от които /несъстоятелния длъжник/ не е в състояние да новира. Не можело да се говори и за субективна новация, тъй като промяна в субектите на задълженията нямало – не се

променяли нито кредиторите, нито длъжникът.

Изразява становище, че за публичните вземания следва да бъде приложена абсолютната погасителна 10 годишна давност по чл. 171, ал. 2 ДОПК, а за останалите задължения - доставки на ел. енергия, природен газ, вода, охрана, тел. услуги, ежемесечни доставки на стоки и услуги, месечни възнаграждения на членовете на УС и възнаграждения за труд, като представляващи периодични доставки на стоки и услуги - кратката три годишна давност. Затова, в хипотезата на започване на нова давност за вземанията по оздравителния план, с изтичането на три годишната погасителна давност били погасени всички вземания включени в ЧСИ № 2 с произход периодични доставки на стоки и услуги, както и тези за трудови възнаграждения.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и материалите по делото, намира за установено следното:

Неоснователно е поддържаното с жалбата на НАП разбиране, че спрямо публичните вземания, включени в списъка на приетите вземания в производството по несъстоятелност, института на погасителната давност е неприложим. Съобразно разпоредбата на чл. 171, ал. 2 ДОПК, в редакцията преди изменението с ДВ бр. 105 от 2020 г. в сила от 01.01.2021 г., с изтичането на 10 годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността. Видно от начина по който е формулирана правната норма, законодателят не е предвидил изключения за хипотезите на чл. 685а ТЗ, относно давността за вземанията в производството по несъстоятелност, отчитайки администрирането на производството от синдика, поради което и независимо от основанията за прекъсване и спиране на давността, за вземанията включените в списъците по чл. 692 ТЗ, по правилото на чл. 171, ал. 2 ДОПК в /ред. до ДВ бр.34/2020г./, с изтичането на десетгодишния срок настъпват всички правни последици на погасителната давност. Показателно за факта, че за процесния период няма разлика в правния режим за вземанията предмет на универсално принудително изпълнение е именно изменението на чл. 171, ал. 2 ДОПК с ДВ бр. 105 от 2020 г. в сила от 01.01.2021 г., с което посредством новата т. 2, вече изрично е регламентирана неприложимостта на абсолютната давност за вземанията предявени в производството по несъстоятелност. Но до тази дата, вземанията, за който десетгодишния срок е изтекъл, каквито са и част от спорните вземания на НАП по атакуваното разпределение, изменението на разпоредбата е неприложимо.

За да се прецени обаче, кои точно вземания са погасени по давност, и кои не, е необходимо, посочените в сметката за разпределение суми за получаване, след приспадане на получените суми по оздравителния план, да бъдат конкретизирани, а това не е сторено от синдика и прави невъзможна преценката на съда да установи, съобразно възраженията на кредитора, дали сумите съответстват на приетите в производството вземания. Това се отнася както за сумата от 4 339 508, 07 лв., така и за сумата от 47 210, 14 лв. Нещо повече, посочената в т. 1 сума за получаване от НАП, дори не е разграничена по визираната от синдика поредност на вземанията, колко от сумата е за вземания по чл. 722, ал. 2, т. 6 и колко за такива по чл. 722, ал. 2, т. 7 ТЗ.

Очевидно, погасени по давност са вземанията включени в допълнителния списък № 2 на допълнително предявените и приети вземания и описани във възражението на НАП /стр. 2 – стр. 3/, като публични вземания - главници с поредност на удовлетворяване по чл. 722, л. 1, т. 7 от ТЗ в общ размер на 1 063 378, 64 лв., тъй като, съобразно посочените в тях основания, са изминали повече от десет години, считано от 1 януари на годината, следваща тази, през която е следвало да се плати задължението.

За останалата част от вземанията обаче, до процесната сума от 4 339 508, 07 лв., липсва каквато и да е яснота, защо тя е погасена по давност. В приложеното удостоверение,

издадено от ТД Велико Търново, офис Враца, на основание чл. 87, ал. 6 ДОПК, с информация за задълженията на „Химко“ АД /н./ към 16.12.2019 г. е посочено, че те възлизат на сумата от 392 182, 97 лв., но няма данни, описаните на седемнадесет страници задължения на дружеството, отписани като погасени по давност, към кои приети в производството по несъстоятелност публични вземания са относими.

Липсва индивидуализация и на сумата от 392 182, 97 лв., от кои вземания е формирана, а това прави невъзможна преценката да се установи, дали са включени и в какъв размер, вземанията за които е признато за установено, че съществуват с решение от 17.08.2015 г. по т. д. № 2599/2014 г. по описа на САС и за които с възражението се поддържа, че възлизат на сумата от 97 697, 83 лв. Не може да се установи и дали са включени и къде, вземанията на НАП по описаните във възражението декларации, образец 6 за периода 15.06.2018 г. – 08.11.2019 г. в общ размер на 18 491, 84 лв., както и вземанията по допълнителния списък от 19.07.2018 г., в размер на 30 158, 53 лв., главници по дължими данък по ЗДДФЛ, осиг. вноски, имуществени санкции и държавни такси с поредност по чл. 722, ал. 1, т. 7 ТЗ. Не може да се изясни и къде са отнесени вземания от допълнителния списък от 06.02.2017г., представляващи главница по дължими местни данъци към Община Мездра.

Предвид поддържаните от „Химко“ АД /н./ възражения за погасяване по давност и на останалите вземания включени в сметката за разпределение, като вземания с произход периодични доставки на стоки и услуги, възнаграждения за труд и периодични /месечни/ възнаграждения на членовете на УС, /независимо от повдигнатия спор по поставения от първоинстанционния съд въпрос, доколко преобразуването на задълженията с плана за оздравяване представлява новация/ САС намира, че те също следва да бъдат индивидуализирани от синдика, за да може да бъде поведен от съда, контрол по законосъобразност на разпределението.

Водим от горното, САС,

ОПРЕДЕЛИ:

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 260 111/ 19.10.2020 г. по т. д. № 290/2004 г. на Окръжен съд – Враца, в частта, в която е одобрена частична сметка за разпределение № 2 на налични суми между кредиторите на „Химко“ АД /н./ с допуснати от съда изменения по описания ред в диспозитива на съдебния акт и е оставено без уважение възражението на „Химко“ АД /н./ за отмяна на частичната сметка за разпределение, поради погасяване на всички вземания по давност.

ВРЪЩА делото на Окръжен съд – Враца, за изготвяне от синдика на „Химко“ АД /н./ на нова частична сметка за разпределение, съобразно дадените с настоящото определение указания.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: 1.

2.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____